

עלון קיבוץ כפר מסריק ה' אייר תשע"ח

20.4.2018 * 14 מ

הד הנעשה

שנה שמונים ושלוש * מס' 2499

אין לי מושג כמה מכם עוקבים אחרי מיספור העיתונים שלנו המופיע תמיד בכותרת העיתון. חדי העין ביניכם יכלו להבחין שבמיספור הרץ שתחילתו לפני 83 שנה בהד- הנעשה הראשון (אז אפילו לא קראו לו עדין כך) הגענו לרגע היסטורי מרגש: העיתון הבא שייצא בעוד שבועיים יהיה -

העיתון ה-2500 של הד הנעשה.

אכן רגע בעל חשיבות היסטורית. ננסה לתת לו ביטוי משמעותי.

כל מי שנכנס לקיבוץ או יוצא ממנו לא יכול שלא לשים לב לשורה הצפונית של שדרת הפיקוסים בכביש הכניסה. בעקבות הבניה החדשה של דוקרט בכיוון דרום היה צורך להוריד עוד כמה עצים בשורה הזאת ועכשיו היא מדולדלת וחסרה. לאלו שלא יודעים - העצים בשדרה נשתלו ביום ההולדת ה-40 לייסוד הקיבוץ בשנת 1973 ולכן ניתן לה שמה שדרת הארבעים. כל משפחה שהיתה אז בקיבוץ התכבדה ונטעה עץ אחד וכך נוצרה שדרה שלמים הפכה צפופה ומצלה מאד. במשך השנים עצים רבים כבר הוסרו בגלל מגבלות הצמיחה אבל עדין, השדרה נראתה מרשימה ויפה. היום, כל הצד הצפוני שלה חשוף ואולי בקרוב תמצא לכך תרופה כי אולי כדאי להסתיר מהעוברים בכניסה לקיבוץ את המבנה הענק של התעשייה המקומית.

בשעה שאני כותב את הדברים האלו הגיעה אלי הידיעה העצובה על מותו של חברנו יוסי דורון. עדין לא ידוע מתי תתקיים ההלוויה ואני בטוח שבעיתון הבא יופיעו דברי פרידה והספד על יוסי שהלך בינינו יותר מ-70 שנה. יהי זכרו ברוך!

אבלים על מותו של חברנו

יוסי דורון ז"ל

שנפטר במהלך יום העצמאות

ומשתתפים באבל הבנות

סמדר, אפרת ושושי

ומשפחותיהן.

שלום לכולכם. הטור הזה נכתב כשיום העצמאות עומד להסתיים והקיבוץ כולו מכוסה ענן עשן ומריח מנתחי בשר העושים דרכם לשולחנות האוכל שעל הדשאים. עוד מספר שעות ונוכל לנשום לרווחה ו"לצאת לחופשי" אחרי ימי חג רבים ומלאי התרגשות. מפסח ואחריו יום הזיכרון לשואה ולגבורה ובעקבותיו יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ואחריו - יום העצמאות שהפעם היה גדול ומרשים יותר - יום העצמאות ה-70 יום הולדת 70 למדינה. ניסינו לדווח כמיטב יכולתנו על הימים העמוסים האלו בכתב ובתמונה בידיעה ברורה שלא נוכל להקיף ולמצות. צוותי החג השונים פעלו השנה תחת שרביטה של **ליאור בירק עמדור** - רכזת התרבות הנמרצת שעשתה הרבה מעל למצופה ועמדה כך נדמה לי, בכבוד רב במשימות הרבות והקשות. כמי שהשתתף פה ושם בהכנות אני מעיד שהופתעתי מכושר הביצוע והארגון של ליאור ואני אומר לה בשם הקיבוץ - כל הכבוד ותודה!

ימי הזיכרון ויום העצמאות היו כאמור מוצלחים מאד ואני שוב מפציר בצוותים שהרימו את האירועים הללו - לסכם אותם ולפרסם את הסיכומים למען אלו שלא היו ובעיקר למען הרישום הארכיוני וההיסטורי.

הקרב עם העופות שמקננים על צמרות העצים במרכז הקיבוץ מחריף והולך. מתברר שהמטרד שהם מעוררים גדול הרבה יותר מהצפוי והוא כולל רעש, לכלוך, סירחון קשה ואפילו גירוי וגרימת אלרגיה לילדים ומבוגרים. כשעלתה המצוקה, הוזעקו למקום ראש המוא"ז יורם ישראלי ואנשי איכות הסביבה במועצה יחד עם הוטרינרית - כולם כדי לטכס עצה ולתת פתרון. בעקבות הביקור הזה הוזמן הפקח הארצי של רשות שמירת הטבע והוחלט על צעדים לביצוע. עכשיו כולם מביטים בדאגה לצמרות ומייחלים ליום שבו שוב לא יהיו עופות מקננים ומזהמים ונוכל לשוב ולחיות בשלום עם הטבע.

שבת שלום ו... שנשמע גם מכם! אברהם

ערב הזיכרון לחללי מערכות ישראל היה השנה מרגש ונוגע כמו תמיד. בשולחן הזיכרון ועליו תמונות הנופלים, מצאנו חוברת אלבומית חדשה שלא הכרנו. זו היא הוצאה חדשה שהופיעה ליום הזיכרון האחרון ע"י בית ספר בקרית ים שביחד עם יד לבנים וגופים נוספים, חבר לציין ולכבד מספר נופלים שקשורים לתלמידיו ו/או לצוות המורים. אחת המורות היא אשתו של ברק ידון – הנכד של **אסתי ואברי ציפסר** והיא בקשה שאברי יהיה אחד הנופלים שיוציאו עליו אלבום. התוצאה מרשימה ומכובדת מאד, מלאה תמונות וקטעי מידע וזיכרונות, על נייר איכותי וברמת גימור גבוהה. יפה מאד ומומלץ לקרוא ולהתרשם

ישיבת ההנהלה החברתית מיום 15.4.2018

נוכחים: יואב גירש, יוני בירק, שאול דוכס, ירון רייז, חן כרמלי, נטע רחמן, נילי אביזמר, רינה כהן, רון כהן פריא, נעדרה: נופר שמאלי

1. תקציב בלתי רגיל – תב"ר

ההנהלה החברתית אישרה את התוכנית לתב"ר שהוגשה למועצה ואושרה על ידי התוכנית היא חלק מתוכנית ההשקעות שאושרה בשיחה בתוכנית 2018. הסבר: תב"ר - תקציב בלתי רגיל, שמעבירה המועצה לשובים לשנים 2018-2019 להשקעות בפיתוח הישוב בסכום של עד 500,000 ₪ על בסיס העיקרון שקל מול שקל – 250 ₪ מועצה+250 יישוב. הקיבוץ הגיש למועצה חלק מתוכנית ההשקעות ומתוכן אושרו הפרויקטים המרכזיים.

2. באבו גודזר גינת - לחברות –

באבו – בעלה של יערה גינת פנה להתקבל כחבר קיבוץ כפר מסריק. ההנהלה החברתית ממליצה על קבלתו לחברות. יובא לשיחה ב 7.5.2018 ולאחר מכן להצבעה בקלפי. אנו מאחלים לבאבו הצלחה.

3. עורך להד הנעשה

לפני כחודשיים יצא מכרז על התפקיד. אברהם אילת נבחר להמשיך ולערוך את הד הנעשה. אברהם עושה מלאכתו נאמנה. הד הנעשה יוצא בהתמדה ואויה לציון אחת לשבועיים, עשיר בתוכן והוא מהווה אמצעי משמעותי בקיבוץ לדיווח, להחלפת דעות ומסרים. המינוי אושר ע"י ההנהלה החברתית.

4. הסדרי בניה פרטית – גודל הבית.

השתתף: רכז ו. תכנון אבי בלן.
התקנון לבנייה פרטית בכפר מסריק שנכתב ב- 2012 קבע שתתאפשר בנייה בגודל של עד 160 מ"ר – תכנית לפי החישוב: 130 מ"ר בניה ועוד 30 מ"ר שטחי שירות. במקרים מסוימים אושרה בעבר חריגה קטנה לצורך בניית ממ"ד. ע"פ התב"ע ניתן לבנות עד 200 מ"ר (שטח עיקרי ושטחי שירות). כל בניה מעבר לכך יכולה להיות משטח בטון או פרגולה [גגון ללא כיסוי אוטם]. לפני מספר חודשים הוגשה בקשה ע"י מספר חברים להתאים את גודל הבניה לפי המותר בתב"ע, או לדגם הגדול שאושר בשכונה הצפון מערבית, הוחלט אז על הקפאת המצב ל 6 חודשים.

לאחר דיון הוחלט:

- לאפשר לחברים לבנות ע"פ הדגם הגדול שאושר בשכונה החדשה [עד 160 מ"ר]. ובהתאם למגבלות התב"ע של שטח עיקרי ושטחי שירות.
- כל תשלום ומיסוי על בניה החורגת מעל המותר היום [30+130 מ"ר] יהיו על חשבון החבר הבונה ולא על חשבון הקיבוץ.
- ועדת תכנון תכתוב תקנון של בניה השומרת ומותאמת לנוף הבניה בקיבוץ.

הסבר:

שטח עיקרי הינו שטח מגורים + מרפסות מקורות (כל סוג תקרה). שטח שירות הינו ממ"ד, מחסן חדר כביסה וכו'. פרגולה (מצללה) ללא קירווי עד 40% צל – לא נחשבת לשטח בנוי.

5. תשלומי מס בשנת 2018

ניתן הסבר להנהלה החברתית על היערכות הקיבוץ בהתאם לחוקי המס החדשים שנכנסו לתוקף ביולי 2017. ההסבר וההצעה יובאו לשיחת הקיבוץ ב 7.5.

6. עופות מקננים במרכז הקיבוץ

הציפורים המקננות על עצי הקיבוץ הפכו לאחרונה למטרד בלתי נסבל. אנו מטפלים בנושא עם הרשויות והמועצה. יש לדעת – מרגע הקינון, בהוראת פקח רשות הטבע והגנים, אסור לפגוע בציפורים וכל פגיעה היא עבירה על החוק. הזמנו לקיבוץ את ראש המועצה בליווי וטרינרית המועצה, פקח מחוז צפון ואנשי מקצוע נוספים. קבלנו אישור להרחיק בירי

ובחזיזים ולגרש עופות שינסו לעבור לעצים
חדשים ואנו עושים פעולות אלה. בעופות
שכבר מקננים אסור לנו לגעת.
כרגע, מנקים עובדי הנוי את השטח פעמיים
ביום, מהלכלוך הרב והמועצה תסייע בשטיפת
המדרכות פעמיים בשבוע. אנו מצפים לדור
של אקולוג כדי להתארגן להמשך הטיפול.
נעשה כל שביכולתנו במסגרת החוק.
בשנה הבאה ניערך כבר מחודש נובמבר
למנוע את קינונם של העופות על העצים
בכל שטח בקיבוץ.

המזכירים.

צוות הנוי והכיבוי מגרש עופות בזרנוקי מים

הספריה האזורית מטה אשר
משרד
התרבות
והספורט

**היום האחרון של
שנת סיפור האזרית**
עם אבי עדה

על פי ספרה של נירה הראל "מי העיר את שי"
בספריה האזורית מטה אשר
לגילאי 3-6

לא תתאפשר כניסה למתחם שעת הסיפור
לאחים קטנים ותינוקות
ביום רביעי 25.4.2018
בשעות: 16:30 ו- 17:30
בהרשמה מוקדמת (יש לקבל אישור הרשמה)
לתושבי מטה אשר בלבד, ללא תשלום

נשמח לראותכם
צוות הספריה האזורית מטה אשר
04-9822717, 04-9824273
info@sifriya.org.il

הספריה האזורית מטה אשר
משרד
התרבות
והספורט

**1967 - מששת הימים לאחרית הימים
ובמלאת 70 שנה למדינת ישראל**
מופע מוסיקלי תיאטרלי

במלאת חמישים שנה למלחמת ששת הימים ו-70 שנה למדינת ישראל
משירי עידן התמימות של תחילת העשור, דרך שירי המלחמה ועד שירי הרוק של תחילת שנות
ה-70. בין השירים משולבים מכתבים, סיפורים, סצינות ממחזות וקטעי עיתונות מהתקופה.

שירה ומשחק: אורית פלג ונתן סלור
ניהול מוסיקלי ופסנתר: איתי אורן, אקורדיון: ויטלי פודולסקי
עריכה ובימוי: אסנת זיביל

ביום חמישי 26.4.18 בשעה 20:00
בספריה האזורית מטה אשר

מוזמנים לכיבוד ושתיה חמה בשעה 19:30
בהרשמה מוקדמת (יש לקבל אישור הרשמה)
לתושבי מטה אשר בלבד, עלות כרטיס 20 ₪
מספר המקומות מוגבל

נשמח לראותכם
צוות הספריה האזורית מטה אשר
04-9822717, 04-9824273
info@sifriya.org.il

משתתפים באבלו של

חיים עמר

במות עליו אביו

ומנחמים את המשפחה כולה

אחות שכולה

היא רק רוצה לספר על ניר, על כל-כולו ועל כל פרט מחייו לכל מי שמוכן להקשיב, כמו להמשיך ולהחיות את דמותו באמצעות סיפוריה עליו. סיפורים על צעיר ישראלי רגיל, שרק החל לבנות את חייו ותכנן תוכניות כמו כולנו. נועה ומשפחתה בחרו בחיים.

השנים עוברות. מדינת ישראל כבר גמלאית צעירה. המילה "שלום" הפכה להיות כל-כך שחוקה ואף איבדה את אמונתה בעצמה. שבעים שנה, מדינה מוכשרת, חזקה ומצליחה וגם עצובה וחסרת נחמה.

גליה שטיין

ערב יום הזיכרון, נפגשנו עם **נועה מבוסתן הגליל**. נועה היא אחותו של ניר כהן שנהרג במלחמת לבנון השניה בקרב עייתא א-שעב, הנחשב לאחד הקרבות הקשים ביותר במלחמה זו. טנק המרכבה בו נסע הצוות שלו, כחלק מחטיבת המילואים 847, נפגע מטיל מטווח קצר, התלקח וכל ארבעת לוחמיו נהרגו. ניר היה בן 23 במותו.

בערב בו נפגשנו עם נועה, באותו היום ובאותה השעה נפגשו עוד הרבה אחיות ואחים שכולים ברחבי המדינה עם קבוצות שונות של אזרחים, בבתי פרטיים ובמתנסי"ם. ישבו עם נועה במעגל, כמו חיבוק אחד גדול, כעשרים מחברי הקיבוץ, צעירים ומבוגרים יותר. מעגל אינטימי לא מתוכנן, שכבר מזמן לא חוויתי כמותו בקיבוץ הגדול שלנו, מרובה הדורות והגילאים.

"מה מביא אתכם לצאת בערב כזה מהבית ולהקשיב לכול של אדם זר לכם?", פתחה נועה בשאלה. וכך לאורך כל המפגש, לעיתים שאלה ובעיקר סיפרה על ניר אחיה הגדול. על אהבתו למוזיקה ונגינה בגיטרה, על השטויות שאהב להתפרע איתן, על תוכניותיו ללמוד לתפקיד מורה דרך, ואיך במהלך ה"שבעה" הגיע מכתב שהוא התקבל ללימודים. על הקשר ביניהם ועל יחסי אח-אחות. נועה ישיבה איתנו וכמו ציירה במכחול עדין ודק בקולה הנעים והשקט את דמותו של ניר. זו הפעם הראשונה בה מתקיים מפגש כזה אצלנו. גם הבחירה של אביגיל ועמית, מארגני הערב, להיפגש דווקא במרכז המבקרים התאימה לאופיו של ערב זה.

נועה נזהרה שלא להיכנס לפוליטיקה וגם איננה כועסת על אף אחד. היא והוריה ואחיה הצעיר אינם עוסקים בהנצחה, וגם לא מבקרים ב"מצפה נמרוד" שהוקם ליד ראש-פינה, לזכר ארבעת השריונאים – אנשי הצוות. אין לה עניין באבנים קרות וכמעט שאיננה פוקדת את קברו של ניר בהר הרצל.

מעגל שומעים ומזדהים במרכז המבקרים

עזרו לנו לתת לכם את השירות
המיטבי והשתמשו בשירות זה

מספר דרכים להקלה על העומס הטלפוני:

א. תרופות מוזמנות הודעה נשלחת
בדואר לכן בבקשה לא להתקשר
למרפאה לברר אם התרופה הגיעה

ב. תשובות בדיקות דם, דימות-

ניתן להתעדכן בעזרת סיסמה ברגע.
התשובות מגיעות על בסיס יומי
לרופאת המשפחה ולהזכירכם רק
במקרים של תשובה לא תקינה
המרפאה יוצרת קשר על פי הוראת
הרופאה. כל המעוניין לקבל תשובה
גם תקינה מוזמן לקבוע תור לרופאה.
לכן בבקשה לא להתקשר למרפאה
לצורך בירורים מן הסוג הנ"ל לאחיות.
אין הרשאה למסור תשובות בטלפון.

ג. הזמנת תורים לרופאה/ בדיקות דם/
טיפת חלב/ ליווי הריון-דרך הקהילנט
בלבד והמזכירה תחזור אליכם
בהקדם- הקלה על העומס בטלפוני

4. שעות קבלת קהל-לאור השינויים -
בימי רביעי בערב תעבוד אחות אחת-
זוהר. המרפאה תיסגר בשעה 18:00
במקום 18:30.

5. המתנה לקבלת שירות מאחות-
במצב החדש תהיינה בבקרים
מקסימום 2 אחיות ולא פעם גם רק
אחות אחת. בהתאם אורך התור
לאחות יכול להיות ארוך יותר יחסית
למה שהיה נהוג לכן אני מבקשת את
סבלנותכם, מבטיחה שכל חבר יתקבל
ויטופל בהתאם באותה מקצועיות
ולבביות המאפיינת את מרפאת נעמן.

6. המלצות לשיפור השירות-מזכירה
לכולם שבמרפאה יש תיבה להצעות
שלכם אשמח מאוד לשמוע את
דעתכם והצעות לשיפור במידה ויש.

אנחנו כאן בשבילכם ולמענכם

ממני אורנה וכל צוות מרפאת נעמן

ד"ש מהמרפאה

האביב בפתח, אורנה של התחדשות פריחה
ולבלוב.

מרפאת נעמן בפתחו של אביב חדש ורצינו
לעדכן ולשתף אתכם:

1. בשמי ובשם הצוות אני רוצה לברך
את שגית על בחירתה למנהלת
בריאות ורווחה של עין המפרץ.
הצלחתה היא הצלחת כולנו.
בהזדמנות זו אנו מבקשת בשמי ובשם
הצוות להודות למירב על פעילותה
והצלחה בהמשך דרכה.

2. צוות האחיות הצטמצם, לאור כך:
פאני – עובדת במרפאה יום אחד –
שלישי בלבד, במקום 4 ימים בעבר,
היא הצטרפה לשירותי בריאות כללית
במרפאת עכו עמידר.
שגית – יוצאת ממצבת כוח האדם של
המרפאה לטובת תפקידה החדש, היא
עבדה במרפאה יומיים-

נותרנו במרפאה עם שלושה תקנים:
2 של הכללית + 1 של העמותה- עלינו
לבדוק כיצד השינויים ישפיעו על
תפקוד המרפאה בכל הקשור לזמן
המתנה, ומענה טלפוני בחדר אחות.
בהמשך נסיק מסקנות ונפעל בהתאם.

3. פניה למרפאה דרך הקהילנט
לאחרונה פתחנו ערוץ תקשורת חדש
למרפאה לצורך הזמנת תרופות, סיכום
מידע רפואי, תורים. לצערי מרבית
החברים לא משתמשים בו ועל כך אני
מיצרה. כידוע לכם העומס הטלפוני
במרפאה גדול ופוגם בשירות אותו
מקבלים החברים שמגיעים למרפאה,

המצרים, שטבעו בזמן קריעת ים סוף, והשם
אסר לומר שירה בחג זה:
"מעשה ידי טובעין בים - ואתם אומרים שירה
לפני?"
לפיכך, נוסף חג המימונה על חג הפסח - מיד
עם סיומו - כדי להשלים את השמחה
החסרה.

**איילת וגדי לוי שפתחו את ביתם
לאורחי המימונה, הכינו בנוסף לכיבוד
העשיר שמאפיין את החג, גם דף הסבר
לחברים שבאו ונהנו מאד!!**

4. המימונה - ויום פטירתו של מימון, אביו
של רמב"ם: לפי המסורת, חל יום פטירתו של
ר' מימון, אביו של רמב"ם, למחרת חג הפסח.
מאחר שרמב"ם היה מנהיגם של יהודי מצרים
וצפון אפריקה, מציין חג המימונה את
ההילולה לזכר פטירת אביו.

5. הסבר פולקלוריסטי הקשור לאמונה
עממית במזל ובשד מזיק - "מימון - גדול מלכי
השדים": באמצעות סעודת המימונה ביקשו
לפייס את המזיק ולמנוע כל פגיעה או נזק.

מימונה - למה ומדוע?

יום חג שאותו מציינים במוצאי חג הפסח.
חגיגת המימונה הייתה נפוצה בקרב יהודי
צפון אפריקה.
למשמעות המילה מימונה ולקשר שלה לחג
הפסח יש כמה הסברים:

1. הקשר בין המילה מימונה למילה אמונה:
חג הפסח הוא חג הגאולה - "בניסן נגאלו [בני
ישראל] - בניסן עתידין ליגאל (=להיגאל)".
מאחר שהחג הסתיים וגם חודש ניסן מתקרב
לסיומו, אך הגאולה טרם באה - נוהגים יהודי
מרוקו להוסיף עוד יום חג, הוא המימונה, כדי
להביע את אמונתם בגאולה, שגם אם
תתמהמה - בוא תבוא.

2. הקשר בין חג המימונה לחג הפסח וראשית
התבואה: לפי הלוח הקדום שבתורה, חודש
ניסן הוא הראשון לחודשי השנה, ובו מבשילה
התבואה הראשונה (השעורים). המשנה
מציינת כי חג הפסח הוא אחד מארבעת ראשי
השנה, ובו נדון גורלה של תבואת השנה - אם
תהיה מבורכת אם לא. משום כך נוהגים
לקשט את שולחן המימונה בשיבולי חיטה
ירוקה ובקערית ובה דגים חיים, ואוכלים
מאכלים המסמלים שפע ופריה - דגים, פולים,
חלב ודבש, פירות ודברי מתיקה - ומברכים
עליהם כדי שיתברכו יבולי השנה.

3. השלמת שמחת חג הפסח: לפי המסורת,
במהלך ימי חג הפסח (פרט לליל הסדר) אין
השמחה שלמה, מכיוון שהצלתם של בני
ישראל הייתה כרוכה באובדן חייהם של

לליל המימונה נוהגים כאמור לערוך שולחן
מקושט בשיבולים ירוקות ופרחים, בקערית
ובה דגים חיים וכן במאכלים מיוחדים.
הסעודה נערכת באווירה של שמחה, כאשר
בני הקהילה מבקרים זה בביתו של זה,
מזמינים אורחים לביתם ומתארחים בבתי
אחרים.

נראה שמנהג האירוח במימונה קשור לחג
הפסח ולמנהגי הכשרות המיוחדים לו:
בקהילות יהודי מרוקו הקפידו להימנע
מלהתארח ולאכול בבתי אחרים במהלך החג,
וכפיצו על ההסתגרות הנהיגו את האירוח
במימונה, מיד עם צאת החג. את פני
האורחים - שלפי המסורת באים ללא הזמנה
מוקדמת - מקבלים בעלי הבית בלבוש
מרוקאי מסורתי ובברכת "תרבו ותסעדו" -
תצליחו ושיתמזל מזלכם - ולעתים גם בליווי
צהלות וצהלולים. במרוקו נהגו לשלב במהלך
הסעודה דברי תורה ודרשות לצד שירים
ופיוטים.

במדינת ישראל חגגו תחילה את חג המימונה
במסגרת משפחתית בלבד, אך בשנת תשכ"ו -
1966 יזמו יוצאי מרוקו אירוע כלל ארצי,
והחג היה מאז למסורת קבועה.. בשנים
האחרונות יצאה הקריאה להדגיש את אופיו
העל-עדתי של החג ולצרף לשמחה גם בני
עדות אחרות בסיסמה "עם אחד - ביחד".

המושגים של אז וכיסינו אותו באדמה. כל זאת עשינו כדי לאפשר שאיבת מים מתוך אגם עין-עפיה, אשר נמצא באזור אסור לשאיבה, כאשר מכון המים שלנו ניצב באזור מותר לשאיבה. אבל זה סיפור אחר, אותו אינני רוצה לספר הפעם.

גם על הקרקע, שנקנתה על ידי הקרן הקיימת לישראל, צריך היה להיאבק. לא פעם ישבו עליה אריסים ערבים, ספק עיבדו אותה, ספק רעו בה את צאנם, אך לעזוב אותה לא הסכימו, ולא אחת הגענו להתנגשויות אלימות.

בשנים הללו הייתי עושה את דרכי מדי בוקר לעבודה בבית חרושת נעמן. הפעלתי מחפר באבו-חשיש וחפרתי את אותה האדמה, אשר שימשה חומר גלם לייצור הלבנים. בחורף שקעתי בבוץ במלוא מובן המילה, אך גם נהניתי מקטיף נרקיסים, שנמצאו אז בשפע באדמות הביצה ועדיין לא היו מוגנים, ובקיץ נשמתי אויר צח כאחד החקלאים. שנים רבות עוד נפערו בורות עמוקים, אותם כריתי בראשית דרכי בכפר מסריק. מאוחר יותר, הבורות מולאו באשפה מכל אזורי חיפה, כוסו בשכבת אדמה ושוב הפכו לשדות מניבים יבול.

סוף סוף עליתי בדרגה והועברתי לתחנת הכוח של נעמן. באותם הימים החשמל עוד סופק בצמצום ומתכנני המפעל לא סמכו על חברת החשמל. מכונת קיטור בעלת הספק של שלוש מאות כוח-סוס הניעה את כל המכונות בעזרת עשרות רצועות הרצות על גל-ממסרה ראשי, שיטה קצת מיושנת כבר אז, ובכל זאת היא פעלה היטב. היום מנוע דיזל בינוני מפתח עוצמה כזאת, אך היו זמנים בהם השתמשו במכונות קיטור ענקיות לאותה המטרה.

מדי בוקר השכמתי קום שעה לפני יתר העובדים להסיק את דוד הקיטור, להניע את מכונת הקיטור רגעים מספר לפני התחלת העבודה הרשמית, וכאשר הייתי מושך בחוט הצופר בשעה שש וחצי בדיוק, העבירו עשרות רצועות את הכוח לכל שלוש הקומות של המפעל. קרוניות רכבת התיל החלו לנוע הלך וחזור, המערבל הגדול פתח ברעם עמום והמכבשים פלטו לבנים לרבבות.

גם חקלאינו לא טמנו את ידיהם בצלחת, חרשו וזרעו וצעד אחר צעד ביססו משק חקלאי. מדי פעם עמדנו בפני מבצע חריש שטח חדש, שנקנה על ידי הקרן הקיימת

כיבוש אדמה

היינו מחלוצי התעשייה של התנועה הקיבוצית. אחרים פיתחו משק חקלאי ורק כעבור שנים הקימו בית חרושת בחצר הקיבוץ, אנחנו בנינו בית חרושת ולידו התחלנו לפתח משק חקלאי. כשראשוני הקיבוץ באו לגדות הנעמן לא האמינו המוסדות המיישבים באפשרות פרנסה מעיבוד הקרקע המועטה, שנרכשה על ידי הקרן הקיימת לישראל והיא לא הצטיינה בטיבה: חולות נודדים מחד ואדמה מלוחה מאידך.

בעלי חזון בדקו ומצאו, כי מאדמה ביצתית זאת בתוספת חול ים אפשר ללבן לבנים. קנו מכונות ובכוחות משותפים נבנה בית החרושת נעמן ליצור לבנים שרופות, מקור פרנסה לחברי קיבוצנו וקיבוצים נוספים בראשית דרכם ההתיישבותית. שנים רבות נעו במרומים קרוניות רכבת התיל ממערב למזרח, ירדו באבו-חשיש לקלוט את אדמתה ושבּוּ מלאות לבית החרושת, ומצד הים נכנסו למפעל קרוניות עמוסות חול. מאדמת אבו-חשיש וחול ים ייצרנו את הלבנים האדומות המפורסמות, מהן נבנו בתים רבים ברחבי הארץ. אם תגרד את הטיח בבתינו הישנים בחצר הקיבוץ תגלה את הקירות הבנויים מלבני נעמן, וכאמור אלפי בתים נבנו בשנים ההן מלבנים אלו. מאוחר יותר אף התמחינו ביצור רעפים מאדמת אבו-חשיש וגגות רבים כוסו ברעפים אלה המצטיינים בחוזקם העולה הרבה על חוזקם של רעפי מלט.

מדי בוקר יצאנו לעבודה, מי לבתי-החרושת נעמן ואסקר ומי לשדות המועטים מזרחה מהקיבוץ לנסות להוציא לחם מן האדמה הזיבורית. בשנים הללו עוד שלטו האנגלים בארץ, והם הפריעו רבות להתיישבות היהודית. חוק הקרקעות צמצם אפשרות קניית קרקעות וחוק המים הגביל שאיבת מים לאזורים מסוימים ומנע אותה לחלוטין באזורים אחרים. אנחנו התחכמנו וגברנו על גזירות חוק המים. במבצע בזק העמקנו תעלה, הטמנו בה צינור גדול-מימדים לפי

נכנסתי לאולם תחנת הכוח, פתחתי שסתום קיטור קטן ומשכתי בחוט הצופר.

צפירה ארוכה ניסרה את שלוות הבוקר. הרפיתי לחמש שניות ומשכתי לצפירה שניה, שוב הרפיתי לחמש שניות ומשכתי בפעם השלישית. ראשוני הפועלים פרצו לאולם תוך התעלמות מהשלט המקודש "אין כניסה" הקבוע בפתח, אשר כרגיל היו מכבדים אותו, וביקשו לדעת מה קרה? הפניתי אותם לדלת היציאה, שם עדיין ניצב מאיר מחזיק באפסר סוסו הנבהל מהצפירות, וסגרתי את שסתום הקיטור הראשי. מכונת הקיטור האטה את מהלכה ודממה. כיביתי את האש בדוד, אך בגלל העצירה הפתאומית עלה לחץ הקיטור בדוד הלוהט, פתח את שסתומי הביטחון והקיטור פרץ בשריקה מחרישת אוזניים.

בחצר המפעל כמה מהומה. כל אחד תפס "נשק קר", כי נשק חם אסור היה לשאת בימי שלטון האנגלים ולא כל שכן להשתמש בו. מאסר ארוך צפוי היה לכל מי שייתפס עם נשק חם ביד. במחסן הכלים נמצא מלאי ידידות טוריה ואלו חולקו מיד לעובדים. אחרים הצטיידו בחתיכות צינור או ברזל הפזורות תמיד סביב המסגריה וכך עלו עשרות עובדים על שתי משאיות ריקות, שנמצאו ממתינות לטעינת לבנים בחצר המפעל.

שלוש הצפירות נשמעו היטב בכל האזור. בימים הללו עוד לא היו מפעלים אחרים צפונה מאזור מפרץ חיפה ועד עכו מלבד נעמן ואסקר. לא הושמעו צפירות כמקובל היום. גם חברינו בבית, בשדות ובגן-הירק שמו לב לאות האזעקה ונכנסו לכווננות. כנראה שגם הערבים במקום התקרית קלטו את הצפירה והבינו את המסר. כאשר המשאיות דהרו בדרכי העפר למקום ההתנגשות נסוגו הערבים לגדות הנעמן, ולנו רק נותר לאסוף את פצועינו המונחים בשטח ולהביאם למרפאה. טרקטוריסט אחר עלה על הטרקטור במקום הטרקטוריסט הפצוע, קבוצת ההבטחה תוגברה והחריש נמשך תלם אחר תלם, וכך נקבעה בעלותנו על הקרקע.

זאב יעקב

לישראל ונמסר לנו לעיבוד. כמסופר לעיל, שטחים אלה היו תפוסים על פי רוב על ידי ערבים, והחריש הראשון הפך לא פעם ל-"חריש-מריבה". בשלב ראשון רצינו לקבוע חזקה על השטח החדש, ורק בשלב שני חשוב היה להגיע גם ליבולים. באותם הימים הורגש אי-שקט באזור והיינו מודאגים מהימצאותם של מאות פועלים חוראנים על גדות הנעמן. פועלים אלה הובאו על ידי האנגלים להרחבת אפיק הנחל והעמקתו. חששנו להתערבותם במקרה של התנגשות בינינו לבין אריסים ערבים התופסים שדות מיועדים לחריש ראשון.

בבוקרו של אותו יום, עליו אני מספר, ישבתי בפתח אולם מכונת הקיטור ועיינתי בעיתון תוך העפת מבט במד-הלחץ, מד-גובה המים בדוד ועוד מדים למיניהם. האזנתי לרעש הקבוע של הרצועה הראשית המעבירה את הכוח לגל-הממסרה להנעת כל מכונות המפעל. אם הייתי נושא את עיני אל על הייתי יכול לראות קטע של רכבת התיל ולהיווכח, כי הקרוניות נעות הלך וחזור – בוקר של יום רגיל.

הופתעתי כאשר קרוב לשעה עשר הגיע בדהרה פרש רכוב על סוס לבן, עצר ממש לפני פתח תחנת הכוח, גהר אלי וצעק מה שהוא, שלא הצלחתי לקלוט. הבחנתי, שהפרש הינו חברנו מאיר, אשר בשנים אלו עוד השתייך לקיבוצנו. הוא ירד מן הסוס בקפיצה ואני התקרבותי אליו לשמוע מה בפיו.

"תן אזעקה", הוא צעק ועיינו ברקו מהתרגשות, "יש התנגשות בשדות בין חברינו לבין הערבים."

הסתכלתי בו בתימהון. התנגשות בשדות עוד איננה סיבה למתן אות אזעקה. אם אני אפעיל את הצופר פירוש הדבר, כי מאות פועלים העובדים בשני בתי החרושת נעמן ואסקר יפסיקו את עבודתם, ובימים ההם עוד התייחסו ברצינות לעבודה.

"על אחריות מי האזעקה?" שאלתי את מאיר. סופסוף מי שהוא צריך לתת את ההוראה.

"הורגים את חברינו בשדות", צעק בכעס, "החוראנים התערבו ואתה שואל על אחריות מי האזעקה? על אחריותך! תן אזעקה!"

עדיין היססתי, אלא שמאיר האיק בי: "מהר, מהר, כל רגע יקר!" משכתי בכתפי ונכנעתי.

ילדי גן "תמר" מספרים על המדינה

מה אתם יודעים על מדינת ישראל ?

דן כרמלי: יש מנורה עם ענפי זית
אורי שני: לדגל ישראל יש שני פסים ומגן
דוד ומנפנפים בו בחג
עמית דוכס: נשאר רק קיר אחד מבית
המקדש

מיכאל שטנגר: יש זיקוקים וכתובת אש
אמרי גירש: יש מגילת יום העצמאות והיה
ראש ממשלה שקראו לו דוד בן-גוריון שהכריז
על הקמת המדינה, וגם הרצל שאמר "אם
תרצו אין זו אגדה".

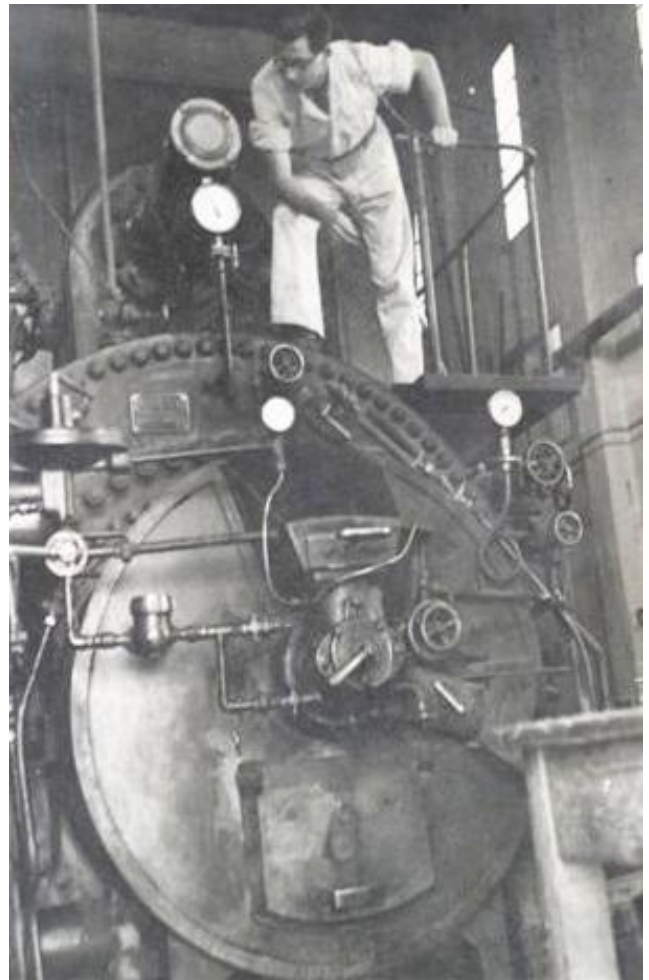
דן כרמלי: מדינת ישראל בת שבעים וזה
הרבה

אורי שני: המלך דוד בנה את ירושלים
מיכאל שטנגר: יש על הלוח בגן מפה של
מדינת ישראל.
עמית דוכס: ויש לה צורה של חדק של פיל.

במה תברכו את המדינה ליום- ההולדת
שלה ?

אמרי גירש: שיהיה לה כיף
דן כרמלי: נחבק אותה
אורי שני: מזל טוב
עמית דוכס: שתהיה לנו מדינה נקיה
אמרי גירש: שיבנו מחדש את בית המקדש
ואז יהיה הרבה מקום לפתקים של האנשים
שישימו בקירות.

גליה שטיין

זאב יעקב בשנות הארבעים - עומד על דוד
הקיטור הענק ב"נעמן" ובודק לחץ בשעונים.

מנהרת הכרמל

הנהלת החשבונות מוסרת הודעה
חשובה לנהגים: לכל הרכבים של
הקהילה שבסידור הרכב יש מינוי
למעבר במנהרה. אפשר לעבור במסלול
המינויים ואין צורך לשלם!
החיוב יגיע לתקציב של הנהג או לענף
שהרכב שלו.

פעילויות אביב לגיל השלישי נפגשים בגיל

פגישתנו הקרובה במועדון לחבר תתקיים
ביום רביעי 25/4.

הפעם ניפגש עם **עמרם שפאנוף**
מעין המפרץ שישוחח איתנו על יחידת אית"ן,
היחידה לאיתור נעדרים של צה"ל, בה הוא
פעיל שנים רבות

ביום רביעי 16/5 ניפגש עם
בנימין (בוג'ה) יוגבמבית העמק, מנהל
מכון החגים "שיטים", שידבר על מגילת רות
לקראת חג השבועות.

לצאת מהבית

ביום חמישי 3/5 נצא לטיול בגליל העליון
פרטים יבואו...

אלו החיילים הצועדים במצעד יום העצמאות ה 70 – 18.4.2018

1. דניאל לוי – לוחמת איסוף קרבי מודיעין
2. רועי בוכריס – תומך לחימה בסירת מטכ"ל
3. דור בוכריס – חניך בקורס מפקדים בתותחנים
4. מאי ברון – מש"קית ביטחון ומיידע בחיל המודיעין
5. גפן היכל – מדריכת סגל בבה"ד 11 (מצטיינת המפקד)
6. שי סגל שטרנברג – חייל במערך המודיעין הטכני
7. לוטם המבורג – תצפיתנית באיסוף קרבי
8. דניאל דודוצקין – מש"ק לימודים אקדמאים במכללה לפיקוד
9. יובל בנישטי – קצינת הדרכה רפואה בחיל הים (תושבת)
10. ליאור צ'רמשניוק – מפקד טירונים בנח"ל

והחיילים שנשארו בתפקיד על משמרתם -

1. פז היכל – לוחם קרבי בגדוד 50 נח"ל
2. ירדן בוסקילה – משרת ב-8200 בתפקיד טכנו-מודיעין
3. עמית כהן – לוחם בגדוד דרקון בתותחנים
4. עידו הרשקו – כלבן בחיל האוויר
5. אדם עמר – לוחם בצנחנים
6. יהלי עוזר – לוחם בחט' הנח"ל

משואה שלישית תדליק ניצן יעקובי ניצן עובדת כבר כמעט 5 שנים בעמותת "שכולו טוב" המספקת תעסוקה שיקומית לנפגעי נפש ושילובם בקהילה. בתפקידה היא מנהלת סניפים של עמדות מכירה ומלווה את המשתקמים בדוכני המכירה בהם נמכרים המוצרים שהם מכינים בעצמם. עבור ניצן הסיפוק הגדול הוא ללוות את האנשים בתהליך השיקום והזכות לתת לאותם אנשים סיבה לקום בבוקר.

משואות 2018 – תשע"ח

גם השנה נמשיך להעלות משואות אש.

בחודשים האחרונים אנו חשופים לדילמה סביב שהות הפליטים ומבקשי המקלט בארץ. מצד אחד עולים קולות הרוצים לגרשם מהמדינה ומהצד האחר מתגלים כל הזמן ביטויי חמלה ואנושיות והתגייסות לקלוט את אותם מבקשי מקלט.

בחרנו להאיר השנה את אותם מקומות שגם אצלנו מתקיימת בהם אותה חמלה והתגייסות לטובת האחר, באמצעות חברים שעובדים או מתנדבים באותן עבודות.

משואה ראשונה תדליק מיכל שמאלץ, שמזה כ-10 שנים, בחורף ובקייץ, נוסעת בתחבורה ציבורית אל מרכז של עמותת "יד שרה". יד שרה היא עמותה המורכבת ממתנדבים, המעניקה שירותים לאנשים עם לקויות ומחלות על מנת לסייע להם בתפקוד היומיומי. מיכל מהווה כתובת לפונים בהדרכה, הכוונה ותמיכה.

משואה שניה ידליקו איתי בר דוד ושנהב עטר שניהם מתנדבים במד"א – מגן דוד אדום. איתי עבד 17 שנה כפרמדיק במד"א והיום לומד ומתמחה להיות עוזר רופא ברמב"ם. במקביל הוא גם מתנדב במד"א. איתי תמיד זמין לכל קריאה וצרה גם בתוך הקיבוץ.

שנהב, תלמידת י"א, לומדת במגמת רפואה ובמסגרתה עושה שעות מחויבות אישית. שנהב סיימה כבר מזמן את השעות שלה ועדיין ממשיכה להתנדב מספר משמרות בשבוע. שניהם מוכיחים שאפשר לתת הרבה מעבר למה שחייבים.

משואה רביעית תדליק רותם שני

רותם עובדת בבית הספר "חורשה" שנמצא כאן לידינו במתחם נעמן. בבית הספר מתחנכים ילדים ונערים מגיל 6 עד 21 על הרצף האוטיסטי מכל רחבי הצפון. רותם היא קלינאית תקשורת ותפקידה - ללמד את הילדים והנערים לתקשר עם אחרים ולעזור להם למצוא דרכים להביע את עצמם. רותם משלבת חדשנות וטכנולוגיה ככלי טיפולי ומתארת ילדים מלאי אהבה, רגישות ונתינה.

משואה חמישית תדליק רויטל סוקר

רויטל עובדת במרכז שיקומי טיפולי לנשים במעגל הזנות, הנקרא "אופק נשי". בעבודתה רויטל מדריכה במרכז יום ומלווה את הנשים לאורך כל תהליך השיקום. מדובר בנשים שהגיעו מרקע קשה ומחיים מלאי כאב. רויטל פוסעת איתן צעד אחר צעד בכל התהליך המורכב והקשה של השיקום, וזה מה שמניע אותה כל בוקר מחדש.

משואה שישית תדליק איטה אילת-

שההתנדבות היא נר לרגליה. איטה מתנדבת בין השאר בפרויקט השילוב שמתקיים בבית הספר גוונים, במסגרתו משתלבים יחד ילדים משלושת בתי הספר - גוונים, "גלים" בית ספר לחינוך מיוחד ומבית ספר "חורשה" - לאוטיסטים. בנוסף, איטה מתנדבת במספר מרכזים באזור ומקריאה סיפורים לאנשים זקנים ונזקקים. היא גם יזמה השנה את פרויקט "סבים מתנדבים בביה"ס" וכמובן שגם היא בעצמה מתנדבת בכיתה ב'.

במקרה של איטה נציין גם את העשייה והתרומה הרבה שלה לאורך השנים בתחומי התרבות, הרווחה והחינוך בקיבוץ, הכל בהתנדבות, בנתינה אין קץ ובהמון אנרגיה.

משואה שביעית תדליק ירדן עוז מזרח?

ירדן עובדת בארגון "לתת" – ארגון הפועל באמצעות עמותות מזון בכל רחבי הארץ ומסייע לעשרות אלפי משפחות וניצולי שואה בכל חודש. ירדן מספרת בגאווה על ערכי הארגון עימם היא מזדהה – צמצום העוני למען יצירת חברה צודקת וטובה יותר, ערבות הדדית, נתינה והובלת שינוי בסדר העדיפויות הלאומי. עיקר עיסוקה של ירדן הוא סביב הפקות גדולות של הארגון, אבל היא מספרת בהתרגשות שהסיפוק הגדול שלה הוא כשהיא יודעת שבסופו של יום הצליחה לגרום אפילו למישהו אחד לחייך.

משואה שמינית תדליק נטע נתנאל

השנה זוהי שנה מיוחדת. מקיבוצנו יצאו חמישה מסיימי י"ב לשנת שירות שלפני הצבא וכל אחד תורם במקום בו הוא נמצא. נטע היא אחת מאותם חמישה. היא עובדת עם ילדים אוטיסטים שמשתלבים בבית ספר של חינוך רגיל. נטע וחבריה לשנת השירות הם כמו אחים גדולים לאותם ילדים, מהווים עבורם כתובת ואוזן קשבת, ועבור נטע זה מאד מרגש להיות דמות כה משמעותית עבור ילדים אלו.

משואה תשיעית מסמלת את הבחירה לעלות לארץ ולהתנדב ולהתגייס כחייל בודד למען המדינה. מרין ורבקה עלו לארץ לפני שלוש שנים במסגרת גרעין "צבר" והגיעו לקיבוצנו. הן התנדבו לצה"ל ושירתו בעמותת "שר-אל" – עמותה העוסקת בארגון מתנדבים מרחבי העולם הבאים לעבוד במסגרת צה"ל. לאחר השירות המלא בחרו מרין ורבקה לחזור לקיבוץ ולעבוד בתחום החינוך. שתיהן רואות בישראל וגם בקיבוץ את ביתן ואנו נרגשים מהבחירה שלהן בנו.

משואה עשירית מייצגת את הנתינה של כולנו כקהילה. לפני יותר מעשור פתחנו בקיבוץ מרכז תעסוקה של א.ד.נ.מ. – "שילובים".

איילת בירק לויתדליק את המשואה. איילת ממשיכה את דרכו של איתמר רשף זכרו לברכה כמדריכה שיקומית והיא עושה זאת במסירות

ובסבלנות אין סופית. כאן אצלנו במרכז עובדים 43 מועסקים בעלי צרכים מיוחדים שמקום העבודה בקיבוץ מהווה עבורם חלון להשתלבות בקהילה ותעסוקה. עבור איילת העבודה מעניקה סיפוק ומשמעות וגם הרבה גאווה שאנו כקיבוץ מקבלים אותם בזרועות פתוחות ובלב רחב.

מדליקי המשואות מייצגים עוד רבים אחרים מחברינו העוסקים בהתנדבות ובמסגרת עבודתם בנתינה אין סופית. נתברך בהם גם בשנים הבאות.

חג עצמאות שמח!

את דברים המרגשים הללו קראו רחלי ואיציק במהלך טכס פתיחת חגיגות יום העצמאות ה-70 למדינה

וכתבו אותנו: רחלי שדה ועפר אילת

כוס ברכה נישא

לאלכס אוסוקין –
הקפטן של קבוצת הכדורעף
ולאשתו סאס -

להולדת הבן הבכור – **סקאי**
הרבה מזל ונחת מכולנו.

תמצית סיכום החג

בתוך כל ההכנות לטקס יום השואה, ערב הזיכרון ומפקד חג העצמאות, הספקנו לשבת גם על סיכום פסח שעבר לא מזמן. הסיכום המפורט עם כל ההערות ההארות והתובנות כתוב ושמור לטובת השנים הבאות. פה רק נסכם באופן כללי - החג היה מוצלח ומאורגן וחגיגי לכל הדעות. השנה ליל הסדר הצטיין בבני קיבוץ רבים שבאו כאורחים וזה כמובן תמיד משמח וברור שתמיד נשמח להיעזר בכוחות הללו.

כשהתחלנו לארגן את החג היתה תחושה של חוסר באנשים, בעיקר כאלה ששרים על הבמה, (נסעו לחגוג במקומות אחרים) אבל בסופו של דבר הצליח צוות ההפקה המוסיקלית לעשות את המיטב. היתרון שאנחנו מזהים בליל הסדר שלנו הוא העממיות המהוקצעת או הספונטניות לצד ההקפדה והמקצועיות כמובן שחג כזה יש לו מבנה קבוע וזה מאד עוזר בארגון לצד כל מיני רעיונות חדשים שצצים כל שנה. החוויה הזו של התייצבות התורנים מכל הכיוונים להכנה, לארגון ולחיסול היא חוויה מאד טובה וצריך לשמר את הרוח הזו.

רשמנו לפנינו הערות חשובות למשל רעש קהלי בזמן שמתרחשים דברים על הבמה ועוד הערות מסוג זה שבהחלט ניתן לטפל בהם בצורה חברית... אבל בגדול יצאנו בתחושה טובה מאד. נשמח להמשיך בסדר הקיבוצי שלנו, ליהנות ולשפר את הטעון שיפור. החג הזה תמיד דורש הרבה כוחות שעוזרים ומתנדבים לסייע לצוות המוביל ועל כך תודה לכולם.

אז בואו יחד נשמור על הפנינה הקיבוצית הזו – ליל סדר קיבוצי! תודה לכם!

הצוות המוביל

מזל טוב גדול וחם
לשולמית ואפרים גולצר
להולדת הנכד החדש – **עומר**
בנה של חן גולצר
ברכות חמות **להלה ומישו**
על הנין החדש

שבעים שניות על שבעים שנות / מאת יורם טהרלב

ארבעים ושבע, דיונים באו"ם

משה שרת מרביץ נאום

שותים קפה בהפסקה.

רוסיה תומכת בחלוקה.

ארבעים ושמונה השעה הגיעה

בן גוריון מכריז, הקהל מריע

אוטובוס בוער, יריות בחוץ

ואנחנו מתחילים לרוץ.

ארבעים ותשע הכל סגור

גמרנו את מלחמת השחרור

קולטים גלים של עליה

פחון מיטה ופתיליה

לא נשכח את אלטלנה

דב יוסף מכריז על צנע

ברמת רחל פיצוץ

ואנחנו ממשיכים לרוץ.

לא הספקנו עוד לנשום...

הו הסלע האדום

נפט זורם בחוליקאת

בראבו למאה ואחת!

הופ ייבשנו את החולה

יש סוכר בעיר עפולה

שילומים מיליארד מארק

ביפו קם הלונה פארק!

חמישים וחמש חמישים ושש

פעולות תגמול, מבצע קדש

בלכיש תעשיה

סטלמך – איזה ראסיה!

טיל שבית עף לרקיע

אייכמן בא מארגנטינה

ולבי ירון ירונה

יש סודות בעיר דימונה.

שנות השישים תתנו אימון

זה לא משבר, זה רק מיתון

בקונסוליות יש כבר תור

האחרון מכבה את האור.

ופתאום מלחמת ששת

כל הארץ מתאוששת

העולם רוחש סימפטיה

התנחלות בתל סבסטיה

המלכה – בתוך אמבטיה.

זה כוחה של דמוקרטיה.

לכותל כבר עושים שיפוץ

ואנחנו ממשיכים לרוץ.

יום כיפור חלף עבר

לא למדנו שום דבר

מהפך של הימין

מי את החיים יבין?

ופתאום בחיאת השם

בעשור האחרון,
בזמן מועט קורה המון
עוד פיגוע, מבצע על מבצע
חייל נהרג, חייל נפצע
אולמרט נאסר, שרון כבר לא גוסס
נתניהו מנצח במשחקי הכס
חילופי שבויים, גלעד חזר
עברנו את אתמול מסתכלים אל המחר
אוהלים ברוטשילד
תסכול אמיתי
העם דורש צדק חברתי

טראמפ מכריז ירושלים בירת
ומה יהיה עם השד העדתי?

יש הייטק טכנולוגיה
מציאות מדומה
הפכנו למעצמה הפרחנו את השממה
אז מה?

הטלפונים נהיו חכמים
ואנחנו קצת פחות
הקצנו את השמאל והימין
שכחנו איך צריך לחיות.

הכל כאן וירטואלי
לפעמים גם קצת ברוטאלי
הקידמה המהפנטת
גם טובה אך גם בועטת

הפערים גדלים החלשים נחלשים
העיקר שיש את מי להאשים.
אך אחרי שבעים שנות
נאמר חד משמעית
כולנו אותה רקמה אנושית.

ואנחנו בין טוטר לציוץ
וסמ"סים בקיבוץ

לוקחים אויר...

וממשיכים לרוץ!

הערה חשובה: את הטור האחרון על
העשור האחרון כתבעידו בלומברג
נכדם של יהודית וגורא מסד, למסיבת
העצמאות שהיתה ברחבת המועדון
לאחר המפקד.

סאדאת מבקר ביד ושם
יש אור בקצה המנהרה
גם הוא יחלוף, ובמהרה
הוי ארצנו הוי ארצנו
לבנון אחר כתלנו.

שמונים ושמונה אינתיפאדה

אוטוסטרדה אל הנאדה

באוסלו דף חדש נפתח

ראש הממשלה נרצח.

ערפאת שב לרמאללה

במקומו עלה חיזבאללה

החמאס כובש את עזה

שוב אתה ראשון יא קאזה.

כך חולפים להם ימינו

בין אוי ווי לבין אויבינו

בין פלאפל לבין סושי

בין הג'יפ למיצי-בושי

הוי ארצי, אל תקנאי בי

אולמרט או ברק או ביבי

החיים פה יא חביבי

הישרדות על אי קאריבי.

(עד כאן טהר-לב)

נחל נעמן שימש כרגיל (מסורת) את הבמה לאירוח המרוץ, שבאמצעותו גויסו כספים להמשך פעילות רבה עבור מסגרות שונות למען אוכלוסיות עם צרכים מיוחדים. ישר כוח ותודה רבה! ללירז נפגי, מנהלת יחידת ההתנדבות במועצה ולכל השותפים מהמועצה ואחרים וכמובן לכל המשתתפים במרוץ.

ד"ש אפריל מראש המועצה

הימים של חודש ניסן ועד יום העצמאות מקפלים בתוכם את סיפורו של עמנו מגולה למדינה, משואה לתקומה. פרויקט "זיכרון בסלון" שאורגן השנה ע"י מרכז הצעירים שלנו הפגיש את תושבינו ביותר מעשרים ישובים עם שורדי וזוכרי השואה. עצרות הזיכרון ביישובי המועצה והטקס המרכזי שנועל את אירועי יום השואה באמפי של לוחמי הגטאות. השנה נוסף מרכיב חדש לאירועי הזיכרון לשואה ולגבורה, שאנו מקווים שיהפוך למסורת – "מצעד הגבורה". צעדה מהאנדרטה לאסון השייטת בשבי ציון ועד לעצרת בלוחמי הגטאות. יוזמה של מפקדים במילואים יחד עם תושבים ואזרחים רבים שהשתתפו במצעד. אירועי יום העצמאות השנה בסימן 70 שנה למדינתנו יתמקדו באירוע מרכזי שיתקיים בחניון השיירה אצלנו. ארגונים רבים וטובים כגון: השומר החדש, אור משימות, אחרי, אוצרות הגליל משתפים פעולה להפקת אירוע המוני תחת הכותרת "חוגגים 70 בונים 100". שימו לב לפרסום הרב וראו בו הזמנה אישית להגיע ולחגוג!!

לרוץ ברוח הטובה - אירוע השיא שחתם את אירועי "חודש המעשים הטובים" במועצה התקיים ב- 23.3.18. כ-900 משתתפים מכל רחבי הארץ ובהם קבוצות ממסגרות בעלות צרכים מיוחדים, משפחות, ילדים, נוער ומבוגרים, כמו גם אצנים מקצועיים וקבוצות ריצה לקחו חלק במגוון המקצים התחרותיים והעממיים במרוץ "לרוץ ברוח טובה".

פעילות ילדים ונוער - עשייה רבה התרחשה במהלך החודש האחרון בתחום הילדים והנוער במחלקת החינוך ומחלקות המרכז הקהילתי. כמה מהמרכזיים שבהם: כ-800 ילדים לקחו חלק בקייטנה של החגים בבתי הספר והגנים ברחבי המועצה, מחנה נוער "אולימפוס" עם כ-750 בני נוער התרחש בפארק הירדן במהלך חופשת הפסח, שתי משלחות נוער יצאו לייצג אותנו בחר"ל, האחת – נבחרת הכדורסל שמתחרה בתחרות "מונטקטיני" באיטליה, והשניה משלחת של 32 מוסיקאים צעירים, אשר נסעו לעיר התאומה שלנן, אולדנבורג בגרמניה למשלחת ביום השואה.

התחלת עבודות כביש 859 - לפני כשבועיים נתבשרנו על התחלת העבודות לביצוע כביש 859, אשר יחבר בין צומת רגבה לצומת ג'ת-

כליל בכביש 70. הכביש יסייע בפתרון העומסים בכל הכבישים באזור הנובעים מהצורך לחצות את נהריה בכל תנועה צפונה ומזרחה. העבודות על הכביש צפויות להמשך כ- 3 שנים.

סיור עמיתים בגולן – מנהלי מחלקות המועצה ונציגי מליאה לקחו חלק השבוע בסיור בן יומיים למועצה האזורית גולן, במהלכם התקיימו סיורים בפרויקטים שונים של המועצה, חינוכיים ותיירותיים, שמענו מראש המועצה, אלי מלכה על ההתפתחות של המועצה, על האתגרים, על עבודת אשכול גליל מזרחי, וקיימנו גם למידת עמיתים בין מנהלי המחלקות. היו יומיים מעשירים ופוריים בהם למדנו, חווינו, וגם התגאינו על המקום בו אנו נמצאים, ועל המקום אליו אנחנו מתכננים להגיע.

80 שנה לחניטה ולשבי ציון, 70 שנה לשמרת יותר מרבע מיישובי המועצה חוגגים השנה ימי הולדת עגולים. שמחתי מאד לברך את החוגגים בחגיגות שהתרחשו מאז הד"ש האחרון - חניטה חגגו 80 שנה לעליה לקרקע באירוע מושקע ורציני עם שחזור העלייה וטקס מכובד ביער חניטה. שמרת חגגו 70 שנה בשלל אירועים – פתיחת תערוכה, פסיפס והצגה, ושבי ציון ציינו בשישי האחרון 80 לתאריך העלייה לקרקע 13/4/1938 באירוע מרגש בחוף הים. מזל טוב ענקי והרבה איחולי שגשוג ופריחה מכולנו לקהילות הישובים. החגיגות בהן השתתפתי היו שמחות, מושקעות, מרגשות ומציגות היטב את הקהילה העומדת מאחוריהן.

ות"ל מתקן התפלה - ב 26.3.18, התקיים בות"ל (ועדה לתשתיות לאומיות) דיון בנושא "תת"ל 90 - מתקן התפלה בגליל המערבי" שמטרתו קבלת החלטה לפרסום עפ"י סעיפים 77-78 לחוק התכנון והבניה, לחלופות נבחרות להקמת מתקן ההתפלה. בדיון הציגו הרשויות את בחינת החלופות השונות, והצרכים הנלווים להן (מאגר מים, חשמל, צינורות להולכת מים). למרות עמדת המועצה אשר הוצגה בדיון על ידי סגני, משה דוידוביץ', נציגי התושבים ומומחים מטעמנו, פורסמה החלטת הות"ל הקובעת הכרזה על שתי חלופות נבחרות תחת הסעיפים 77 ו-78 לחוק התכנון והבניה. החלופות שהוכרזו: חלופת שרגא וחלופת המועצה הארצית - ג"מ 9 (רגבה), כמו גם שתי חלופות למאגר וצנרת לחיבור למערכת הארצית. סעיפים 77 ו-78 לחוק התכנון והבניה מאפשרים למוסדות התכנון להכריז על הטלת מגבלה להוצאת היתרים במקרקעין הנמצאים בתחום התכנית על מנת למנוע פעולות אשר יסכלו הוצאת תכניות בעתיד שעליהן נועדה להגן התכנית. המאבק על מיקום מתקן ההתפלה ימשיך להתנהל במגרשים השונים, כנראה שאין מנוס בשלב זה, מפניה לערכאות המשפטיות.

כל טוב – יורם ישראלי

המדור מוקדש לתמונות מימי הזיכרון האחרונים ומערב המימונה. למעלה: שתי תמונות של מפגש חיילים עם שולמית מונצ'יק לשיחה על יום השואה.

למטה: שתי תמונות מטקס הזיכרון לחללי מערכות ישראל בבית העלמין שלנו

